

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202).
Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιόν.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα. ρ

N^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
 ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
 Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
 σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η
 η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
 κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
 υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
 μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
 ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ω νμου
 θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
 σα κου σονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

H^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω τη κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπόν και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Α ^{Πα} πω λε το φυγη απε μου και ουκ εστινο εκ

ζητωντην ψυχη ην μου

Ε ^{Πα} κε εκραξα προς σε Κυρι εει ει πα συ

ει ηελπισμου με ρισμου ει εν γη ζωντων

Π ^{Πα} ρο οσχεσ προς την δε ησι ινμου οτι εταπει

νωθην σφοδρα

Ρ ^{Πα} υσαι με εκ των καταδιωκωντων με οτι ε

κραταιωθησαν υπερεμε

Ε ^{Πα} ξαγαγε εκφυλακης την ψυχη ην μου του

εξομολογησασθαι αιτω νοματισου

Ε ^{Πα} μευπομενουσι δικαιοι εως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε ^{Πα} κβαθεων ^Μ εκεκραξα σοι Κυρι ε Κυρι ^{Πα}

εεισακουσον της φωνη ης μου

Γ ^{Πα} ενηθητω ταωτα σου προσεχοντα εις την

Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχγεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρωσ σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρῶρησίᾳ ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἰερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὃ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρῶρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν

μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ψαλμὸς ριϚ´ (116).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαράλαμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγγνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε· ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα.

Ἦχος Ϛ´ Πα Ϝ

Δ ^M ο ξ α α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Π Ϝ}

και α γι ω ω ^M Πνε ευ μα α α τι ^{Π Ϝ}

Ε ^{B8} θυ σας τω Θε ε ω θυ σι αν αι αι αι νε σε

ε ως ^{Β8} ι ε ρου γων τω Δε σπο ο ο ο τη και αι

Κτι στη η σθ ^{Β8} ως ι ε ρευς εν νο μω ω ω

τα α α α τος ^{Δι Ϝ} ς και τθ ^{Β8} πα α α θς γε ε γο να ας μι

μη η της ^{Πα} θε ε ο φρον Χα ρα α α λα α α αμ

B8
 πες σε αυ τον γαρ θυ σι αν ευ προσ δε κτον προ ο
 ο ση γα α γες τω δι α σε θυ σι ι αν ε
 α αυ το ο ο ον τω ω ω θε ε ω και Πα
 Πα
 α α τρι ι προ σα α γα α α γο ο ο ον τι
 B8 Δι
 δι ο συν α γα α αλλη α αυ τω εις ς ρα νι
 B8 Δι
 ς ς σκη η νω ω ω σεις εν Εκ κλη σι ι ι α α
 Πα
 των πρω το ο ο το ο ο ο κων ω και προ σβευ εις
 M Πα M
 α δι α α λει ει ει ει πτωσ ι να ρυ σθω μεν ορ
 Δι B8
 γης και θλι ι ψε ε ωσ οι τι μων τεσ σθ την παν ε
 ορ το ον μνη η μνη και πο θω ω ζε ο ον τι προ σκυ
 Πα
 υ υ ν ς εν τεσ τη ην ση η ην Κα α α α ραν
 M Πα
 την α πει ρα θα α α α αυ μα α α τα βου υ
 B8
 υ υ ς ς ς ς σαν και λοι μω δη η νο ο σον εκ
 Πα B8
 πο δω ω ων ποι οι ς ς ς με ε ε ε νην σω
 τη ρι αν τε και ι α α σιν η μιν βρα α βευ ς ς ς
 B8
 σα αν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Κ αὶ νῦν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ ῶ ναστῶν αἰ ῶ νῶ
ων α α α α μην
Ο ^Μ δι α α σε ^{Πα} Θε ο πα τῶρ Προ ο φη η
η τη ης ^{Β8} Δα α α βιδ με λῶ δι κῶς πε ρι ι
^{Δι} σου προ ο α α νε φω ῶ ῶ νηη η η σε ^{Πα} τῶ
^{Β8} με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
τι ^{Β8} πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ι σ σα
^{Πα} α εκ δε ξι ῶ ῶ ῶ ν σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε
ε νον ζῶ ῶ η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν
^{Β8} ο α πα τῶρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
κη η η σα ας Θε ε ε ος ^{Β8} ι ι να την ε α
^{Πα} αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να
φθα ρει ει σαν τοις ^{Δι} πα α α α α θε ε ε ε σι ^{Β8} και
το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λῶ ῶ τον ε ευ

Πα
 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις
 Πα
 α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα
 α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου
 Μ Πα
 ρα νι αις συ να α α ψη η Δυ να α α α με
 Β8
 ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι
 Δι Β8
 στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι
 Χ θ
 ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 Δ
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
 θ
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 θ
 ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνυ υ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε υ
 υ ζω ω η η ην ο ο ο δι δος δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλὴν Νη ς

I δδ υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δδ υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κδ ς

Θε ου ημων

I δδ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δδ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δδ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δδ ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῇ Δευτέρῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - ϑ

K υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

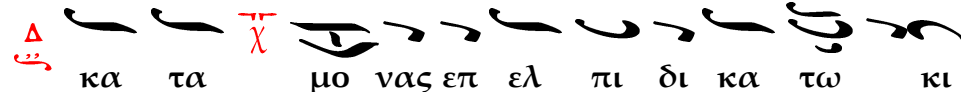
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρησόν με και

ει σα κδσον της προσευ χη ης μδ

K υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε
κα τα μο νας ἐπ ἐλ πι δι κά τω κι

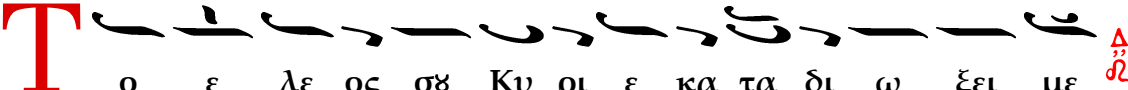

σα ασ με

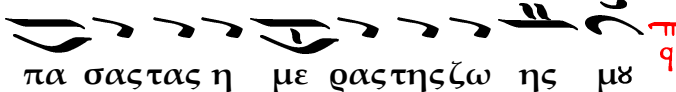
Kυ ρι ος εἰ σα κθ σε ται αι μθ
εν τω

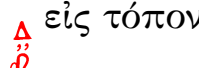

κε κρᾶ γε ναι με πρὸς αὐ το ὄ ον

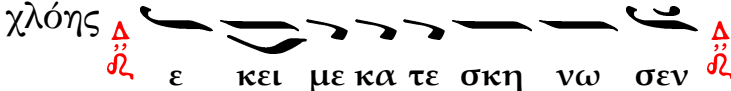
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

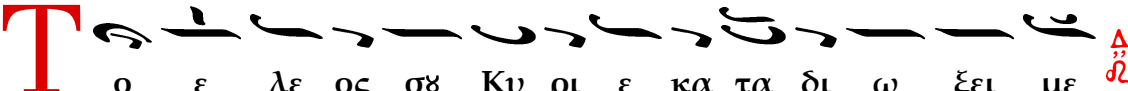
ᾠχος 4 Πα φ

Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κά τα δι ω ξει με
ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κά τα δι ω ξει με

πα σσας η με ρας της ζω ης μου

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

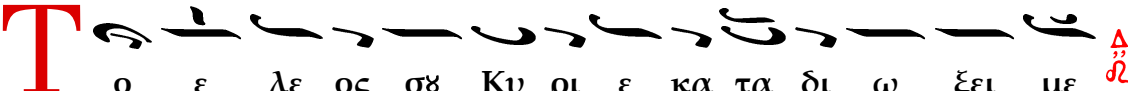
χλόης
ε κει με κά τε σκη νω σεν

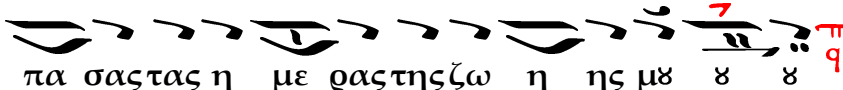
Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κά τα δι ω ξει με
ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κά τα δι ω ξει με

πα σσας η με ρας της ζω ης μου

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ με τε ε μ θ υ υ ει

Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κά τα δι ω ξει με
ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κά τα δι ω ξει με

πα σσας η με ρας της ζω ης μου

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̄ϛ Κε ϝ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ν' ς

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με υ ϟ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ ϟ
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τσ στο μα τος μσ υ ϟ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ν' ς

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με υ ϟ

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ ϟ
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μσ υ ϟ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ν' ς

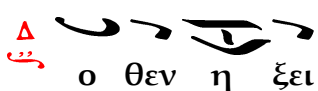
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε υ ϟ

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

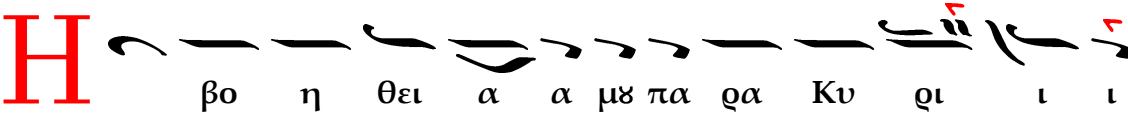
Ἦχος π̄ϛ Δι Ϟ

Η βο η θει α α μσ πα ρα Κυ ρι ι ι

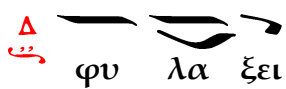
σ τσ ποι η σαντος τον σ ρα νον και την γη ην ε ς

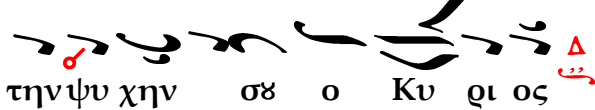
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη ο θεν η ξει

 η βο η θει α μϑ

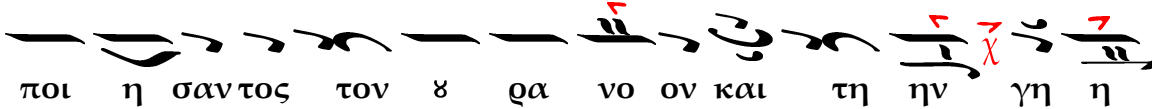
H βο η θει α α μϑ πα ρα Κυ ρι ι ι

 ϑ τϑ ποι η σαντος τον ϑ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυ λα ξει

 την ψυ χην σϑ ο Κυ ρι ος

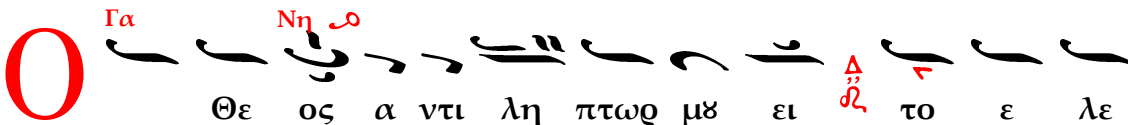
H βο η θει α μϑ πα ρα Κυ ρι ι ϑ τϑ

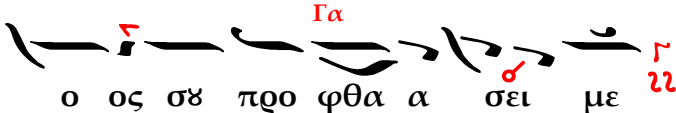
 ποι η σαντος τον ϑ ρα νο ον και τη ην γη η

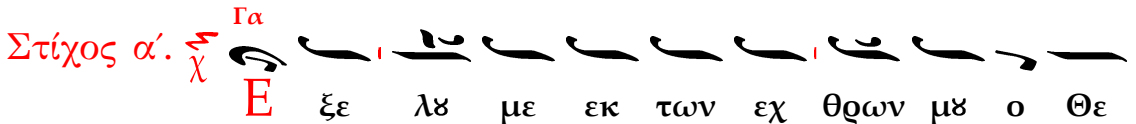
 ην

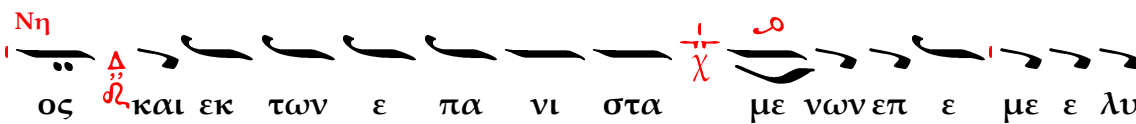
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

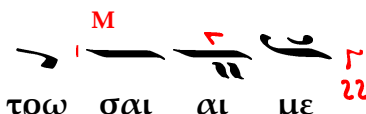
Ἦχος ρα Γα φ

O θε ος α ντι λη πτω ρ μϑ ει το ε λε

 ο ος σϑ προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λϑ με εκ των εχ θρων μϑ ο θε

 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

 τρωσαι αι με

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα}

Στίχος β'. ^{Γα} Ρυ ^{Νη} σαι με εκ των ερ ^Δ γα ζο ^{Γα} με νων την
α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

με ^{Γα}

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος α ντι λη πτωρ μθ ει ^Δ το ε λε ο

ος σθπροφθα σει με ε ε ε ^{Γα}

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηι τῆ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν

εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς

μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ε^{Πα} υ φραι νεσθε Εν Κυ υ ρι ι ι ω πο λεις τη

ης Ε ελ λα α δος και σκιρ τη σα τε α γαλ λο με ε

ναι την καραν τδ με γα λο μαρ τυ υ ρος Χα α ρα α λα αμ

πης εν κολ ποις κα τε χδ δ σαι ως θη σαυ ρον βα θυ

Μ τα λαν τον και αν **Πα** εξ α α α λει ει ει ει πτον

μεθ ων και η μεις ο ση με ε ε ραι α πα ρυ ο με

Μ νοι οι οι εξ α αυ της **Πα** τα των ι α α σε ω ων ρει

ει ει θρα της πα νω λης λοι μι κης α παλ λατ το

ο ο με ε θα νο ο ο ο ο σθ ευ χα ρι στδ αν

Πα τες Θε ε ω τω κη δε μο ο ο ο ο νι και Σω

τη ρι των ψυ χων και τω ων σω μα α α τω ων η η

η μων

Τ^{Πα} ον θει ον α γω ω ω να κα λως α γω νι σα με ε

νο ος Μαρ τυ υς Χα ρα α α λα α α αμ πες της δ

ρα νων βα α σι ι λει ει ας οι κη τωρ γε γο ο νας και
πρε σβε ε ε ε ευ εις υ περ τσ κο σμ πα αν α
οι οι οι δι ι ι ι με το δε καρ τε ρι κω τα α τον
σδ ς σω ω ω μα εν τη γη η κα τε ε ε λι
ι ι πε ες ι α μα σω τη ρι ι ον τοις αυ τω
προ σ ι ι ς ς σι και α πτο ο με ε ε νοις με ε
τα πο ο ο ο θσ την δε παν τι μον σδ κα α α ραν η
Ελ λας εκ τη σα το πλσ τον α δα πα α νον και θη σαυ
ρον πο λυ υ υ τι ι ι ι μον δι ης των ον τω ως
ε φε τω ων τυ υγ χα α α νει ει και των εν αν
τι ων ε εκ λυ υ τρ ς ς ται ε πι ι ι σκι ι α
α α σει της εν σοι θει ει ας χα α α ρι ι ι ι

τος

Π ι στει και πο ο θω α α να φλε εχ θεις τω προς τον
Δε σπο τη ην σδ ζε ο ον τι και τω μαρ τυ ρι ω
τω υ υ περ Χρι ι στσ ωσ περ κλι μα κι ι χρη σα

α α με ε ε ε νος α αν η η ηλθες προς ς ρα
 νι ι ι ς ς λει μω ω ω νας κα κει θεν τη
 θε ο ο ο θεν δο θει ει ει ει ση η σοι χα α α α
 ρι ι ι ι τι ε πο πτευεις τς ς τε ε λς ς
 τας την σε βα σμι ον μνη η η η η μνη η ην
 σς και τς σς γε ε ραι αι αι ρον τα ας α γω
 ω ω ω νας και την σην παν τιμον κα α α ραν κα τα
 σπα ζο με νς Μαρτυ ςς Χα ρα α α λα α α αμ πες
Τ α τς πο νη ρς η κο νη με να α βε ε
 λη α πη μβλυνας Α γι ι ε τη των σων α α α α
 θλω ω ω αν τι τυ πι ι ι ι α και κα τη η
 σχυ υ νας ο φιν το ο ον αρ χε ε κα α α α κον και
 το τς τς ορ γα α νον Σε βη η ρον τον α α σε βε ε
 ε ε στα α α α τον α κλι νει γαρ δι α νοι οι οι
 α τη πε ε ε ε ε τρα ε ρη ρει σμε νος της πι
 στε ε ως α δι α σει στος ε ε ε μει ει ει ει νας

δι ο αι αν τι φα α ασειστης α σε βει ει ει ας ^{Δι} ^{Πα} ^Δ ⁸
 κα τι ι σχυυ σαν πε ε ρι ι τρε ε ψαι ²² την στεροραν σδ ⁸
 ευ σε ε ε ε βει ει ει ει αν ⁹ ανθων εν ⁸ ρα α
 νοις συγ χο ρε ε ευ ει εις Α γγεε ε ε λοις ⁹ και
 προ σβε ε ευ εις α δι α α λει ει ει ει ει πτωσ ⁹ υ
^{Πα} περ των πι στει και πο ο ο θω τι μων των εν α σμα α
 σι την παν σε βα σμι ι ον Κα α α ρα α α αν σδ ⁹
^{Πα} **Μ** ε γα λο μαρ τυς α θλη τα τσ Χρι στσ Χα ρα λαμ
^Μ ^{Πα} πεσ γεν ναι ο ο ο τα α α α τε ⁹ συ ρω μα
 λε ω φρο νη μα α τι το ον ο ο ον τωσ Θε ε ον ²² με
 γα λο φω νωσ εν στα δι ι ι ω ω ²² ε κη η η
 η η ρυ υ υ υ ξασ ⁹ των πα ρο ο ο ο ον των ⁶ ⁷
^Μ ^{Πα} κα τα φρο νη η η σασ ω ωσ προσ και αι αι αι ρων
⁹ και νυν εν ⁸ ρα νοις ε πα γαλ λο με ε νοσ ⁹ συν τοις
 χο ροι οις των Α α γγε ε ε λων α παυσ τωσ τον Χρι στον
 Υι υι ον Θε ε ⁸ ²² παρ ρη σι α ω ω μο λο ο ο ο

γη η η η σας ι κε τευ ε ει ρη νευσαιτοον κο
 ο ο σμον και την παν ω λεθρονλοι μι κη ην νο ο
 ο σον εξ αν θρω ω ω πω ων ποι η η η η σαι
 εκ κιν δυ νων λυ τρω ς με νον η η μας παν τοι
 οι οι ω ων α α α ει τς εν πι στει και πο
 ο ο θω α σπα ζο με ε ε ε ε νς την σε βα σμι
 ον κα ρα αν σ και την α γι αν σ μνη μην ε ε ορ
 τα α α α ζο ο ο ον τας
Ρ ω μα λε ο τη η τι φρε ε νων ω χυ ρω με νο
 ος θε σπε ε ε σι ι ι ι ε τας βα σα νς των α
 θε ε ε ω ων εις ς δεν ε ε λο ο γι ι σω αλλ
 αν δρει ως ωρ μη η σας προ ος τα σκα α αμ μα
 α α α τα τω δε θει ω Πνευμα α τι λαμ πρυν θεις την
 δι α α α νοι οι οι οι αν βα σι λε α πα
 ρα νο μω ω τα α τον η η η λε ε ε εγ ξας
 και τς τι μω ρς με νς ς σε ποι ναι αις κα θυ πε

Πα ε ε βα α α α λες και την ορ θο δο ο ξον πι ι
 ι ι στιν ε κρα α α τυ υ υ να ας και νυν εν ς ρα
 νοις τα γε ρα των σων πο νων κο μι σα με ε νος α
 πα α αυστωςδο ξο λο ο γεις τη ην Α α γι ι ι ι
 Πα α αν Τρι α α α α δα και προ σβε ε ε ε ευ
 εις υ περ των πι στει και πο θω τι ι μω ων των την
 σε βα σμι ι ον κα α α ρα α α αν σθ
 Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ευ τε φι λο μαρ τυ ρες παν τες ευ ω ω
 χη θω ω ω ω μεν εν τη παν σε πτω πα νη
 γυ υ υ ρει τσ Α θλο ο φο ο ρσ και πνευ μα τι κως
 πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν
 ση μερον γαρ συγκα λει ει ει ει ται αι η η μας η παν
 σε βα σμιος πα νη γυ υ ρις χα ρα λαμπρς τσ Ι ε ε ρο
 ο μα α α α αρ τυ υ υ υ ρος τρα πε ζαν η μιν

πα ρα τι θε με ε ε ε νη ^{u q} τας α ρι στει ας των
 πα α λαι αι σμα α α α α τω ων α α αυ τσ ^{π q}
 και την παν ευ φη μον αυ τσ υ υ υ κε ε φα α
 λην ^{u q} ι α μα τα ως να μα τα α βλυ ζ υ υ σαν ^{Δ δ} πα
 σι τοις πιστως α αυ τη η η προ ο σι υ υ υ υ σι
^{π q} και α ρυ ο με νοι οις ε εξ α αυ της ^{u q} ι α
 α σιν ψυ υ χω ων τε και σω μα α α α των ^{π q} και ^{Κε}
 δει νω ων α α πα αλ λα α α γην ^u και το με γα
^{Δι} ε ε λε ος ^{Δ δ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^{π q} Κε ρ

^{Κε} **Σ** ε δυ σω πσ μενωσ Θε υ Μη τε ρα ευ λο γη
 με νη ^{u q} πρεσβευε σω θη η ναι η μα α α α α ας ^{π q}
 * * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπειλήφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ

πληθυνθήσεται.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἢ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκθήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^M ο ξ α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Π ρ}

και α γι ω ω ^M Πνε ευ μα α α τι ^{Π ρ}

T ^{B8} ον νο ε ρον α α α δα μα αν τα της υ πο

μο νη η η ης α δε ελ φοι ^{Δι} τον γεν ναι ο ο

ο τα α α α το ο ^{B8} ον α θλη η την ^{Δι} τον δυ σι

στε εμ μα α σι ^{Δι} κα α α τε ε ε στεμ με ε νον ^{Π ρ}

ι ε ρω συ νης και α θλη η η σε ε ε ε ως ^{Πα} ^{Π ρ}

πα ρα της δε ξι ^{B8} ας τσ πα ντα α να κτος Θε ε

ς ^{Δι} Χα ρα λα αμ ^{Πα} πη η τον ε εν ^{Π ρ} Μαρ τυ υ σι με γι

Πα Μ
 ισ τον ευ φη μη η η σω ω ω μεν ς το ο
 Δι Β8
 γαρ τον α λα στο ο ρα α κα τα πα λαι αι αι
 Δι Νη
 σα ας τρο παι αι ον με ε ε γα α κα τα της πλα α α
 Πα Β8
 α νη ης α νε στη η η σα α α α το και νυ
 Δι Νη
 υν εν ς ρα α νοις τον Θε ον εξ αι αι τει ει ει ει ται
 Πα Β8
 α φε ε σιν α μαρ τι ι ων η η μι ι ιν πα ρα α
 Β8 Δ
 σχειν και παν τοι ω ων νο ο σων α παλ λα α γην
 Δ
 τοις θερ μωσ προ στρε ε χς σιν α αυ τω και την α
 Πα
 γι αν αυ τς Κα ραν ευ λα βω ως α σπα ζο με ε ε ε
 Β8 Δ
 νοις και την ε τη η σι ι ον α αυ τς μνη η η
 Πα
 η η η μην με τα πο ο ο θς ς τε ε ε
 Μ Β8
 λς ς ς ς σι και Αι τς με ε ε ε ε ε νοις
 Δ
 δι αυ τς ς ς ς τον Θε ε ο ο ον ι λα α σμον
 Β8
 και το με ε γα α ε λε ε ο ος

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

^{ᾠδὴ} Ἦχος ᾠδὴ *λατος*

Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τας δα δ λας σα φυ
λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ι να σε δο ξα
ζωμεν την ελ πι δα των ψυχων η μω ω ω ω νων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ♯ Δι-Θ.

Ως στυλος ακλονητος της Εκκλησιας Χριστῶ
και λυχνος αειφωτος της οικουμένης σοφει
εδειχθης Χαράλαμπες ελαμψασεν τω κοσμῶ διὰ
τῶ Μααρυριῶ ελυσαστωνειδωλων την σκοτο
μαιναν μακαροδιο ενπαρησια Χριστω πρε
σβευεσωθη ναιημασ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγγελους α
γνωστον μυστηριον διο σου Θεοτοκε τοις ε
πιγης πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ε
νωσει σαρκου μενος και Σταυρον εκουσιως υπερ
ημων καταδεξαμενος διου αναστησας τον
πρωτοπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η
μωνων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:
Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *